

[Larsen-Badse.]

cere Arealet paa ca. 80 000 Tdr. Land at tage det Tab, der var forbundet med Overproduktionen, saa er det noget ganske andet end at være gaaet ind for at tage det Tab, der er en Følge af Misvækst og Produktionens manglende Størrelse. Det var helt andre Forudsætninger, der forelaa.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, hvis gode Indsats for Sukkerroedyrkerne gennem Tiderne jeg i øvrigt anerkender, vilde fortolke den Omstændighed, at Sukkerordningen skulde hvile i sig selv, derhen, at alt det, der var indgaaet som Følge af Overproduktionen i 1933, skulde først bruges til Dækning af den ene Parts Tab, men jeg er ikke sikke paa, at denne Fortolkning kan holde. Hvis den Fortolkning var i Stand til at holde, vilde det nemlig ikke være nødvendigt at have § 4 i den gældende Lov og ogsaa § 4 i det foreliggende Lovforslag, der er ganske enslydende dermed, idet denne Paragraf netop anviser Handelsministeren visse administrative Midler i Tilfælde af, at Sukkerfabrikkerne ikke kan faa dækket deres Driftsudgifter plus Forrentning af Aktiekapitalen.

Forholdet ligger saaledes, at i Foraaret 1934 vidste man, at der var en stor Overproduktion, men man vidste ikke, hvad denne Overproduktion var værd. Hvis Forholdene havde udviklet sig til en Normalhøst, maaske oven i Købet til en Rekordhøst, vilde det have været forbundet med Tab at eksportere til den lave Verdensmarkedspris, der kunde være Tale om, og det er det, man tager Sigte paa i Udvalgets Betænkning fra den Gang, hvori der staar, at der er Enighed i Udvalget om, at Sukkerordningen skal hvile i sig selv.

Jeg vilde gerne gøre disse Bemærkninger om dette Spørgsmaal, og dertil vil jeg yderligere føje dette Spørgsmaal: Hvem har nu egentlig Krav paa de Penge, der er til Stede? Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremsatte allerede ved Finanslovens første Behandling her i Salen nogle Bemærkninger, som jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere, ligesom jeg muligvis ogsaa gerne senere vil fremsætte andre Citater. Det ærede Medlem udtalte da følgende — Rigsdagstidenden Sp. 711 —:

„Ved Affattelsen af Loven sidste Aar fik Udvalget indført og af Handelsministeren antaget en Formulering, hvori der med Hensyn til Prisen staar, at der ikke alene skal tages Hensyn til selve Udbyttet pr. Dobbeltcentner, men tillige til Udbyttet pr. Arealenhed. Det siger sig selv, at efter en Katastrofe som den, der er hændt i

Sommer, vil dette Ord, der er kommet ind i Loven om Udbyttet pr. Arealenhed, blive en meget alvorlig Realitet, og jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Handelsminister at tage disse Ting op til Overvejelse.“

Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch dér talte om en katastrofal Misvækst, og at det ærede Medlem gentog disse Ord før og talte om en Katastrofe for Roedyrkerne i mangfoldige Tilfælde. Handelsministeren svarede paa dette, idet han efter at have omtalt de 4 pCt., Fabrikkerne skulde have, o. s. v., siger:

„har der været og er der et Overskud paa nogle Millioner Kroner, som Saten har Raadighed over, slet ikke saa faa Millioner, jeg kan ikke nøje angive noget Tal i dette Øjeblik. Høsten i Fjor var nemlig usædvanlig stor“.

Videre paa Sp. 1043 siger den højtærede Handelsminister:

„Man regnede med, at der skulde blive et meget stort Kvantum Sukker til Eksport, men det er ikke gaaet, som man havde ventet, idet Høsten i Aar er slaaet helt fejl paa næsten alle Sukkeromærkerne. Høsten er saa ringe, at man med god Grund kan tale om Misvækst paa Sukkerroearalerne.“

Videre siger den højtærede Handelsminister paa Sp. 1044:

„Saaledes som Tingene nu former sig, er det ganske naturligt, at Sukkerroedyrkerne melder sig; saa bliver der Tale om paa en eller anden Maade at raade Bod paa Misvæksten paa Sukkerroearalerne. Men jeg kan ikke i Dag sige noget om, hvorledes det skal ske. Det kan jeg ikke af den Aarsag, at det er umuligt i dette Øjeblik at foretage blot tilnærmelsesvis rigtige Beregninger.“

Og paa et senere Sted siger Handelsministeren — Sp. 1045:

„Der er, som nævnt, slet ikke saa faa Millioner til Raadighed fra sidste Aar, og der bliver andre Millioner til Raadighed, saa jeg kan haabe at faa tilvejebragt en for alle Parter rimelig Ordning“.

Nu vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om det Lovforslag, der foreligger, hvad Erstatningen angaar, om jeg kan bruge det Udtryk om det, der staar i § 5. Jeg vil da gerne straks sige, at Roedyrkerne er ikke kommet til Staten om Hjælp. Roedyrkerne er kommet til Staten med Loven i Haanden og har sagt: i Henhold til § 4 har vi Krav paa en Efterbetaling for 1934. Det er et fuldkommen legitimt For-